

MANBIKI KAZOKU (Un asunto de familia)

Direcció: Hirokazu Koreeda

Guió: Hirokazu Koreeda

Fotografia: Ryutô Kondô

Muntatge: Hirokazu Koreeda

Música: Haruimi Hosono

Intèrprets: Lily Franky, Sakura Andô, Kirin Kiki, Mayu Matsuoka, Jyo Kairi, Miyu Sasaki, Moemi Katayama

Nacionalitat: Japó **Idioma:** japonès

Any: 2018 **Durada:** 121 minuts

Classificació: no recomanada per a menors de 12 anys

Premis: Canes 2018: Palma d'Or.

L'argument: Una modesta família, que sobreviu gràcies a treballs esporàdics i petits furts, decideix acollir Yuri, una nena trobada en el barri que s'amaga d'uns pares maltractadors. La nova família li aportarà una aparent estabilitat.

L'equip artístic i tècnic

Hirokazu Koreeda (Tòquio, 1962) és un dels renovadors del cinema japonès actual. Hereu del mestre Yasujiro Ozu, les seves pel·lícules han transcendit fronteres, perquè tracten temes universals, com les relacions familiars, la memòria i la pèrdua. Amb el primer film de ficció, *Maborosi* (1995), premiat a Venècia, mostrà els trets estilístics i temàtics del seu cinema posterior. *After life* (1998) confirmà el seu talent i el va donar a conèixer al públic més cinèfil, a banda d'iniciar un idil·li amb el Festival de Sant Sebastià, on ha presentat quasi tota la seva obra, obtenint diversos guardons, inclòs el Premi Donostia de 2018. *Nadie sabe* (2004) tocava un altre dels seus temes recurrents, la infància. El seu protagonista va guanyar el premi d'interpretació a Canes. *Caminando* (2008), *De tal padre tal hijo* (2013) i *Nuestra hermana pequeña* (2015) el van confirmar com a cronista del Japó contemporani. El seu prestigi es va refermar amb la Palma d'Or obtinguda per *Un asunto de familia*. Recentment ha estrenat *La verdad* (2019), primer film rodat fora del Japó, amb Catherine Deneuve i Juliette Binoche.

Dos dels protagonistes d'*Un asunto de familia* són habituals dels films d'Hirokazu Koreeda, cosa que els ha fet coneguts més enllà del Japó. **Kirin Kiki** (Tòquio 1943-2018) va morir pocs mesos després del rodatge de la pel·lícula, posant fi a una llarga col·laboració amb el director. *Caminando*, *Milagro*, *Nuestra hermana pequeña* i *Después de la tormenta* comptaven amb la seva presència, però aquí la coneixem també per films de Naomi Kawase com *Una pasteleria en Tokio* (2015), projectada en aquest cineclub. **Lily Franky** (Fukuoka, 1963), és un polifacètic artista –escriptor, músic i il·lustrador– amb una llarga filmografia. Havia treballat amb Koreeda a *De tal padre tal hijo*, *Nuestra hermana pequeña* i *Después de la tormenta*. En canvi, per a **Sakura Andô** (Tòquio, 1986), aquest film és el primer amb el director. La seva carrera, però, inclou treballs amb alguns dels millors cineastes japonesos actuals, com Naomi Kawase, Takashi Miike o el seu propi pare, Eiji Okuda.

La història: El Japó és un país de forts contrastos que es percep des d'occident amb una barreja de fascinació i perplexitat. Un país on conviuen, sense aparent conflicte, la modernitat i la tecnologia més capdavanteres amb una cultura mil·lenària. Aquest últim tret queda palès en el concepte de família, fermament arrelat a la tradició. El sistema matrimonial japonès és molt rigid: les unions homosexuals, per exemple, són il·legals, els fills fora del matrimoni escassos (al voltant del 2%) i la llei no reconeix la conservació dels cognoms de tots dos cònjuges. El model familiar basat en els rols de gènere –on l'home es el suport econòmic–, només va començar a trontollar a finals del segle XX, amb la incorporació massiva de la dona al món laboral. Aquesta rigidesa incideix directament en la baixa natalitat i l'envelliment de la població japonesa, dos greus problemes als que s'enfronta el país. La pel·lícula explora els vincles que poden unir les persones, més enllà de la consanguinitat. Koreeda posa el focus en un microcosmos de marginalitat i ens convida, també, a mirar les esclotxes de la societat japonesa. El Japó és la tercera economia mundial, amb una taxa d'atur que ronda el 2,5%, però la precarietat laboral és un problema preocupant i una part de la població sobreviu en els marges del sistema, sovint fora de la legalitat. Són històries de lluita contra l'exclusió social que en països desenvolupats com el Japó passen, desapercebudes, davant els ulls de tothom.

